13 OCT 1908
MADRAS

சிவமயம்.

சுப்பிரமணியர் கீர்த்தனை.

திருவாலவா[illegible] பெயர்பெற்ற

மதுரை க்ஷேத்திரத்தின் கண் பஞ்சப்பிர்ம்ம சந்ததியாரில்
ஒருவராகிய
துவஷ்டவம்ஸத்திலுர்ப்பவித்த
சி. சுப்பிரமஆச்சாரியார் குமாரர்

சி. வீரண ஆச்சாரியரால்
இயற்றிய கீர்த்தனைகளை

திருவாரூர்
சாம்பமூர்த்திதேசிகரவர்கள் குமாரர்

ஞானப்பிரகாசதேசிகரால்
பார்வையிடப்பட்டு

கன்றுரேந்தல் அருதார்
ராம. நாகலு ஆச்சாரியரால்

தேவகோட்டை
மீனலோசனி அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

கீலக ௵ ஆவணி ௴
1908.

உ

சிவமயம்.

மணக்கரை

ஸ்ரீலஸ்ரீ சாமிநாததேசிகரவர்கள் கொடுத்த

சாற்றுக்கவி.

பொன்னார்மார்பன் புனைமருகன்மேற்கவிதை
சொன்னான்வீரண்ணசுந்தரமேஎண்ணுமோ
பாவின்சுவையும்பனிமதியின்குளிரும்
வானப்பெயலும்மதித்து.

சுதேசியவிளக்கம் ஆதிநூலாசிரியர்

வியாசர்ப்பாடி சுவாமிகள் என்றுவிளங்கும்

அ. சின்னையா முதலியாரவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட

சாற்றுக் கவி.

திருப்பரங்குன்றம் வாழ்தேவன்
முருகன்மேல்விருப்பமுடன்கீர்த்தனை வீரணன்
உருக்கமாய்ச்செய்தளித்தானன்பிற்குச்சிருனையே
பெற்றேஐயமின்றியேவாழ்த்திவோனுயர்ந்து.

திருசிரபுரம்

நா. சித்தாபத்தரவர்களியற்றிய

சாற்றுக்கவி.

நாரதனிடாவானோர் நத்தும் புருகிசோ
பாரதியும் நன்றாய்ப்படிப்பளோ—கூரனோர்
தேடும் சண்முகநாதன்பேரிசெந்தமிழாய்வீரணதாஸன்
பாடுகின்ற கீர்த்தனைக்கொப்பாய்.

உ

சிவமயம்,

சுப்பிரமணியர் கீர்த்தனை.

விநாயகக்கடவுள் காப்பு.

பாசாங்குசனே பரமன்றன்புத்திரனே
தேசார்ந்தோருள்ளம்வாழ்தேவனே
யாசனே சுத்தசுகாதீதசொரூபவிநாயகனே
முத்தவனைபாடச்செய்முனைந்து.

சுப்பிரமணியக்கடவுள் துதி.

பரங்குன்றில்மேவிப்பன்னிருகையனுன்பதாம்புயத்தை
திரங்கொண்டேயெண்ணிச்சிந்தையில்யான்தினந்துதித்தே
வரங்கொண்டுபாடவூழ்வினைநீக்கியென்னுள்ளிருந்து
வரந்தந்துகாத்திடுவாய் வய்யாபுரியினில்வாழ்பவனே.

இராகம்—காப்பி தாளம்—ஆதி.

பல்லவி.

யானைமுகனேவாரும் வந்துஆதரித்தருள்தாரும் (யானை)

அநுபல்லவி.

தானவனே ஜெகதீசனருள் குமாரா (யானை)

சரணங்கள்.

ஞானம்படைத்தோனே யென்னைநம்பினேன் ஐங்கரனே
வானம்படைத்தோனே வடிவேலர்க்குமாரத்தோனே (யானை)

அம்பிகையருள்பாலகா என்னை ய[illegible]தரிகுணசீலா
நம்பினேன்நின்தாளிணைராவினில் [illegible]ரும் லீலா (யானை)

நாரணன்மருகேசாநாளும் நற்பதிதரும்ஜெகதீசா
வீரணதாசன் கவிக்கருள் வாகீசா (யானை)

இராகம்—கமாஸ் ஏகதாளம்.

பல்லவி.

கருணைதரவேல்முருகா தருணமிதாமால்மருகா (கரு)

அநுபல்லவி.

அருணைக்கிரிதனையுகந்தோன் அருளுமயில்வாகனனே (கரு)

சரணங்கள்.

சென்னிமலைதேசிகனே என்மனதில் நம்பினனோ
என்னைரக்ஷித்தருள்வாயே யீசனொருகுருநம்சேயே (கரு)

ஓம்காரதாண்டவனே ஏகசிவபாலகனே
ஆங்காரகோரயமன் அடியேனை அணுகாமல் (கரு)

அண்டர்க்குரியநாதா ஆறுமுகவேலாயுதா
தொண்டன்வீரணதாசன் சொல்தமிழ்க்கருள்நேசா (கரு)

இராகம்—காப்பி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சொல்வதைக்கேள்மனமே தினமே நான் (சொ)

அநுபல்லவி.

சொல்வதைக்கேளும் சுகமுண்டு அதினால்
அல்லலறுத்துபரமானந்தமேதரும் (சொ)

சரணங்கள்.

சோம்பலுண்டாக்காதே சும்மாவீண்போதுபோக்காதே
சாம்பசிவனன்றி சதமில்லை யுலகம் (சொ)

மானிடசென்மம் கிடைப்பதரிது மாதவம்புரிவது மிகப்பெ[illegible]து
ஊனியேயுமக்குள்ளே பார்த்திடுஞ்சொன்னேனன் (சொ)

சூரியன் தன்னிலேவாசியைமாற்று சுழிமுனைதன்னிலேயே நாடியேபாரு
வீரணன் விளம்பிடு மொழியை நம்பி (சொ)

இராகம்—கமாஸ் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

குருபாதமலரிணை பணிமனமே பரமசிவ (குரு)

அனுபல்லவி.

திருமூர்த்திகள் பணிந்திடும் தென்கிரிவாசா
தேவர்பணிந்திடும் சூரனைவென்ற (குரு)

சரணங்கள்.

கயமுகசூரனை தூளடவெய்திடும் பாலா சீலா
கர்த்தனுனபரிசுத்தமானவடிவேலா
மயில்மீதினிலேறிவரும் முருகையா
மத்தியானசிவசக்திபால (குரு)

ஆதியிலரனுக்கு ஒருபொருளோதிய போதா நீதா
அண்டலோகமெங்கும் சென்றுலாவிவரும் நாதா
கோதிலாமறை வேதனைச் சிறைவைத்த
கோலசுப்பிரமணியனை வீரணன் பணி (குரு)

இராகம்—பூரிகல்யாணி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கந்தன்மகிமைசொல்லப்போமோ எவராலும் (கந்தன்)

அனுபல்லவி.

பந்தபாசங்களறவந்த வினைகளோட
எந்தன்மனங்குளிர சொந்தமாய் வந்தருளும் (கந்தன்)

சரணங்கள்.

சந்தனுகந்தசிவனைமைந்தன் நாளும்
நம்பும்மடியார்க்குள் சார்ந்தோன்
சொந்தமாயருள்தரும் வீரணன்
சிவசுப்பிரமணியனை கந்தன் (கந்தன்)

ஆதியில்சத்துருசங்காரன் உயர்
அண்டர்குரிய கெம்பீரன்
தீதிலாமயிலேறிடும் தீரன்
திருப்பரங்கிரிக்கதிகாரன் (கந்தன்)

மலைமுனிக்கருளுபதேசன் மணி
மந்திரகொடேரவிஸ்வாஸன்
மலைமாதர்க்கினிய சந்தோஷன்
வீரணதாஸனுக்குபதேசன் (கந்தன்)

இராகம்—தோடி ஏகதாளம்.

பல்லவி.

மாயவை நீக்கவேணும் பிரபஞ்ச (மா)

அநுபல்லவி.

மதியினாலல்லோ பிரம்ம நாடகத்தோணும் (மா)

சரணங்கள்.

தன்னுக்குள் தானாய்த் தானறிந்த ஆ
தவஞானுடையநல்ல தவசியானாலும் (மா)

பார்க்கவேயாவரும் சித்து செய்தாலும்
பக்தியுடனேவெகுதவம்புரிந்தாலும் (மா)

காரணமாகவெகு காக்ஷிகண்டாலும்
வீரணதாஸன் வெகு வித்தைகற்றாலும் (மா)

இராகம்—தன்னியாசி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சங்கரியருளிய சண்முகனே சிவ (சங்கரி)

அநுபல்லவி.

எங்கும் பிரகாசனே ஈசனார் புதல்வனே
பொங்குங்கடலெய்த புண்ணியவரதனே (சங்கரி)

சரணங்கள்.

மங்கைதெய்வானைலீலா வளருந்தென்கிரிலோலா
வானவர்க்கனுகூலா ஞானபண்டிதசீலா (சங்கரி)

திருமால்மருகோனே தேவா அனுகூலனே
தீவினையகற்றிடும் செந்தில்வாழ்முருகோனே (சங்கரி)

சூரசம்காரநாதா சுப்பிரமணியனே போதா
காரணிபுகழ்வேதா வீரணன்போற்றும்பாதா (சங்கரி)

இராகம்—பைரவி ஆதிதாளம்.

பல்லவி

நம்பினேனினைனக்காரும் நாட்டினிலுனையல்லால்
ஒருவரில்லையே குகனே (நம்பி)

அனுபல்லவி.

அம்பிகையருள்பாலா அதிரூபமானவேலா
ஆதாரமுனையன்றி யாருமில்லையேசீலா (நம்பி)

சரணங்கள்.

தொண்டுசெய்தனுதினம் துதிக்கும்மடியவர்க்கு
தோகைமயிலுடனே தோனும்படியாகவே
அண்டர்தொழும்பாதனே அருளும்முருகேசனே
ஆதிகுருநாதனே சோதிப்பிரகாசனே (நம்பி)

அலையவிடாதேயென்னை அண்டினேனே உன்னை
அசுரர்குலமழித்த ஆறுமுகவேலனே
கொலையாக்கவலைதன்னைத் தொலைக்கவேண்டினேனுன்னை
சும்மாயிருக்காதே அம்மானையணிபாலா (நம்பி)

மலையரசன்பெற்ற மாதுமையாள் புத்திரா
மரகதமகாமேருகிரிதுளைத்த விசித்திரா
அலைவாய்தனிலுறையுந் தலைவாயுனைநம்பினேன்
அருளும் வீரணதாஸன் மகிழும்படியாகவே (நம்பி)

இராகம்—செஞ்சுருட்டி ஏகதாளம்.

பல்லவி.

மயின்மீதிருக்கின்ற முருகா தினம் வானோர்
தொழும் மால் மருகா (மயில்)

அனுபல்லவி.

ஙக்கமேலணிவேற்படையோன் ஜெகக்கர்த்தன்
நவரத்னமுடியோன் (மயில)

சரணங்கள்.

தென்னகர்மேவியகாவா ஜெகமெங்கும்புகழ்பெற்றதேவா
எந்தன்றுயர்தீர்க்கவாவா யேதுக்கினியிந்ததாவா (மயில்)

ஞானகுருபரபோதாவுனை நம்பினேனேபொற்பாதா
கானக்குறவள்ளிநாதாயென்னைக் காக்கவுமேனிந்தவாதா (மயில்)

நஞ்சுண்டவனீன்றபாலா நக்கீரர்சிறைநீட்டும் வேலா
விஞ்சுமந்திரதனுசீலா வீரணன்கனிக்கனுகூலா (மயில்)

இராகம்—ஆனந்தபைரவி ஏகதாளம்.

பல்லவி.

வேலவனே மிகுவஞ்சகசூரனை வெற்றிகொண்டருள் தீரனே (வேல)

அனுபல்லவி.

கோலாகால மாமயிலேறியகுமரனே
குஞ்சரிமனமகிழ்ரஞ்சிதனேஐய்யார (வேல)

சரணங்கள்.

ஆலமுண்டசிவனருளியபாலனே
ஐங்கரனுக்கிளையதங்கவேலணிவோனே
மலைதிருப்பரங்கிரிவளர்கின்றமேலோனே
மாதுதெய்வானைக்குவாய்த்தமணவாளனே (வேல)

முருகாசரஹணபவசிவகுருவே
முத்திக்குமுதலே முளைத்தெழியறிவே
தீராயெந்தன்றுயர் தேவர்கள்தருவே
தீராசூரஉகாரதிவ்யமனோகரா (வேல)

சகஸ்ரநாமதிவ்யதிருமுருகேசா
சர்வஜீவதயாபரானந்தநேசா
அகஸ்தியர்க்கோதிய அறுமுகனேநாதா
அன்பன் வீரணதாஸன் அனுதினம்போற்றும்பாதா (வேல)

இராகம்—பியாகடை ஏகதாளம்.

பல்லவி.

தஞ்சமென்றுஉனையடைந்தேன் சண்முகநாதா
தருணத்தில் ரெட்சிய்யா (தஞ்ச)

அநுபல்லவி.

சந்நிதியில் அநுதினமும் உனைத்தேடி
செந்திலேனடியார்களுடனான் கூட (கஞ்ச)

சரணங்கள்.

செய்யபூவணிசிவனருளியபாலா
திகழும் வள்ளிதெய்வானைமகிழுமுல்லோலா
நெஞ்சிரக்கமில்லாதமடவார்வலையிற்சிக்கி
நித்தமும் அலைபாயல் சித்தம்வைத்தருள் தேவா (கஞ்ச)

ஐங்கரனுக்கிளைய ஆறுமுகனேநாதா
அநுக்கிரகஞ்செய்தருளும் ஆண்டவனேசேந்தா
உன்சரணீராறுமுகனிற்பாலிலந்தர
வாழ்வினைத்தீர்த்தெனையாளமுருகையா (கஞ்ச)

வாரணந்தனைக்காத்த மால்மருகேசா
காரேறுதிக்கும் தெண்பரங்கிரிவாசா
வீரனைத்தமிழ்க்கிரங்கும் முருகேசா
வித்தைதழைக்கருளும் உத்தமகுருநேசா (கஞ்ச)

இராகம்—நாதநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாயைக்கொள்ளாதே நெஞ்சே மானிலந்தன்னில் (மாயை)

அநுபல்லவி.

தோகைமயில்மீதேறி வேகமாய் வந்தருளும்
தயாபரக்கிரிநாதனைப்பணியாமல் (மாயை)

சரணங்கள்.

காதுபரிசமோ நல்லகெதிகொடுத்திடுமோசொல
காமத்தையகற்றி நல்ல தர்ம வழியிலேசெல
நேமமாயநுதினம் விமலன்பதத்திலே
நிச்சியமாகவே விச்சகந்தன்னில் (மாயை)

கண்ணாவின்னப்படம் காதிலேற்கவில்லையோ இன்னம்
...த்தனவிகத்தாலும் மெத்தச்சொல்வானே பின்னும்
...கொப்பாப்பிப்படின் இதிரசாலமே
...ரணையாளனேதியானம்செய்குவாய் தினமே (மாயை)

காரணகுருநாதவேதனேபோதனே
கனவிலும் மறவாத நேசனே
வீரணதாஸன் சொன்னயோசனைதினம்
வேல்முருகனைதியானம் செய்வாய்மனமே (மாயை)

இராகம்—எதுகுலகாம்போதி ஏகதாளம்.

பல்லவி.

வரங்கொடுக்கும் வடிவேலன் தாளினைமறவாதிருமனமே
மயில் வாஹனனே (வரங்)

அநுபல்லவி.

அரனுக்குபதேசித்தாதி வஸ்துவே அற்புதமே
நிற்பதமே பொற்பதமே தந்து (வரங்)

சரணங்கள்.

வள்ளிக்கிவேங்கை மரமாகவந்திடும்
வாழ்த்துமடியவர்க்கருள் மிகத்தந்திடும்
புள்ளிமயிலேறும் சுப்பிரமணியதேவா
சிவமகனே குருபரனே அறுமுகனே மனமிரங்கி (வரங்)

ஆசைவலைதன்னை வேரறுத்தோட்டும்
ஆறுமுகையன் பதாம்புயம் போற்றும்
சாதுக்களுடனே கூடிடச்செய்திடும்
சண்முகனே சின்மயமே கர்மவினைதீர்த்திடுக (வரங்)

அஸ்வந்தொடுத்துரதமேறிப் போர்செய்யும்
அர்ச்சுனர்க்கனுகூலன் மருகோனே
விஸ்வகுலாதிபவீரணன் போற்றிய
விந்தைதருஞ்செந்திருவேலங்கமலர்தந்துநிதம் (வரங்)

இராகம்—தர்பார் ஏகதாளம்.

பல்லவி.

சொன்னேன் சொன்னேன் நெஞ்சமே எமன் வருமுன்னமே
சொன்னேன் சொன்னேன் நெஞ்சமே (சொன்)

அநுபல்லவி.

முன்னாள்தவக்குறையின் முத்திபெறவே
தன்னாலறியும்படி தயவுசெய்குவாய் நீ (சொன்)

சரணங்கள்.

ஆசையறவிட்டொருநினைவதாக
நாசிநுனிமத்தியினடுவதாக்கி நீ
யோகிவிசுவாசமுடனுந்தனுள்ளே
வாசியைநடத்தி நல்லவழிதேடுவாய் (சொன்)

தத்துவக்குறையகற்றித்தள்ளப்போமோசும்மா
தன்மனத்தழுக்கறுத்துத்தவஞ்செய்குவாய்
முத்திபெற்ற மகான்களுன்னை மெச்சிடாரோ
பின்னொளிசுழிமுனையின் நிலைபாரு (சொன்)

காதல்கொண்டுமிகத்தேடு நிதியாவும்
கட்டுமோநற்கதி கூட்டுமோசொல்லாய்
வேதமூலமாகவே வினவவேயில்லையா
வீரணதாஸன் சொல்ப்படிக்கி நீ நடப்பாயே (சொன்)

இராகம்—வசந்தா ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

கேள்மனமே சொன்னபடி கேள்மனமே கெட்ட
செய்கையறநிஷ்டைகொள்வாய் ஜென்மமீடேற (கேள்)

வாழ்வுசதமென்றெண்ணியே நாளைப்போக்காதே
நாளைமறலிவிடுந்தூதனுக்கு மறுத்துச்சொல்வாயோ (கேள்)

கருவூரிலேபிறந்த காயம்பட்டியே அற்றைக்
காத்திருக்குமைவேட்டைக்கலைபணியாதே (கேள்)

அரிவையர்கள் படுகுழிகள் நிலையதாகுமோ உனக்
கின்னமறிவில்லையோயாச் நீகெட்டாயே (கேள்)

உப்பலிட்டபாண்டம் போலுடையுமுன்னமே
உபாயமொன்றுசொல்லுகிறேன் உண்மைகொள்வாயே (கேள்)

செப்பும்விலைமாதர் வலையில்சிக்காமலே நீ நாளும்
சிலம்பொலியின் நடனமதை நின்னுள்பாராயோ (கேள்)

கண்டுமுன்னோன் செய்தபாச பாதங்களையேகண்டு
பணிந்துமிகப்போற்றிசெய்யும் பக்தர்தங்களை (கேள்)

தொண்டுசெய்யும் தொண்டருக்குள் தொண்டன்வீரணன்
நினைந்துதிக்கும் பரப்பிரம்மத்தை மறவாதிருப்பாயே (கேள்)

இராகம்—கமாஸ் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காப்பாற்றெனைவேலனே கருணைசெய்து (கா)

அநுபல்லவி.

கோபாலன்மருகனே குமரகுருபரனே (கா)

சரணங்கள்.

ஆற்றையணிந்த அரனருள் சேயே
அடியேனுக்காதாரம் யாருமில்லையே (கா)

கதிரோனைமலரென்ற தாவிய சூரனைவென்ற
பதிதிருப்பரங்கிரிவாழ்முருகேசனே (கா)

சங்கத்தலைவர் சிறைமீட்டியவேலவா
சிங்கம் வீரவைதாஸன் கவிக்கருள்வரதீரா (கா)

இராகம்—மோகனம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அன்பர்துதிக்கிரங்குந்துய்யாவயரமுகிய
செம்பவள மெய்யா (அன்பர்)

அநுபல்லவி.

தும்புருநாரதர் போற்றிய அரனொடு
அம்பிகையருளிய அருமைக்குமரனே (அன்பர்)

சரணங்கள்.

ஆதிமூலமென்ற யானையைக் காத்திட்ட
ஆயப்பாடிபுரைமாயோன் மருகனே
சோதிப்பிரகாசனே சுப்பிரமணியதேவனே
சேவர்கொடியுடைய செந்தில்வாழ்முருகோனே (அன்பர்)

மண்டலந்தன்னிலே கண் கண்டதெய்வமும் நீயே
மாறும்பிறவிதன்னைவராமற் செய்வாய் நீயே
வண்டசூரனைவென்ற வடிவேலணிகையனே
வள்ளிதெய்வானைக்குவாய்த்த மணவாளனே (அன்பர்)

சுப்பிரமணியர் கீர்த்தனை.

அந்தாதியோதிய அகஸ்தியர்க்கருளியும்
அமரர்க்கனுகூலமும் செய்தசேனபதியே
அந்தரங்கமாகத்துதிக்கும் வீரணதாஸன்
சிந்தைமகிழ்வேல் வந்தருள்செய்குவாய் (அன்பர்)

இராகம்—செஞ்சுருட்டி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கந்தசாமிநாதா கருணைமிகத்தாதா (கந்த)

அநுபல்லவி.

வந்தவினைகளோட வடிவேலன் பதம்பாட (கந்த)

சரணங்கள்.

சென்னிமுகமாறும் சேர்ந்த கை யீராறும்
யென் வறுமைதீரும் வீராறு தண்ணல் பாரும் (கந்த)

பரமனருள்பாலா பச்சைமயில்மேலேறும்வேலா
வரமருளுமசீலா வள்ளிமகிழும் லோலா (கந்த)

பாலியோன் மருகோனே மன்றவேதமுடியோனே
ஓயாமற் பணிந்தேனே உண்மை வீரன்தன் குருவே (கந்த)

இராகம்—செஞ்சுருட்டி ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சாமிநாதனே கந்தசாமிநாதனே (சாமி)

அநுபல்லவி.

பூதலத்திலதிகான மூர்த்தியே புனிதனே
வானோர்புகழும கீர்த்தியே (சாமி)

சரணங்கள்.

சரவணப்பொய்கைகரையே ஆறுமுகனே
அமரர்கோனே (சாமி)

சூரபத்மனைத்தண்டனித்தவா சுப்பிரமணியனே
ஜெயமடைந்தவா (சாமி)

வீரவாகுடன் வெற்றிகொண்டவா
விண்ணோர்போற்றிய வேல்முருகநாதா (சாமி)

சுப்பிரமணியர் கீர்த்தனை.

மாசில்லாத வள்ளி பாகை நேசனே
மலைகடோறுமிருக்கும் வாசனே (சாமி)

சேஷசயன மால்மருகேசனே
தாஸன் வீரணன் போற்றுமீசனே (சாமி)

இராகம்—சாவேரி ஏகதாளம்.

பல்லவி.

மால்தங்கையுமையவள் பாலா கந்தன்
மனமிரங்காத தென்ன வேலா (மால்)

அனுபல்லவி.

தால மேழுலும் வலம்வந்த செந்தித்
தலத்திலுகந்திருக்கும் சுபாநந்தா (மால்)

சரணங்கள்.

ஆனைமுகவற்கிளையோனே தினமனுக்கிரகஞ்
செயுமின்பந்தானே வேணுகோபாலன் மருகோனே
அன்றுவேடச்சி காலில் விழுவோனே (மால்)

ஆறுமுகனே ஜெககர்த்தா அடியவர்கட்குகந்தமுத்தா
காரணமென்ன கிரிகையாணசித்தா
கானகத்தில்வள்ளி மணம் கொளும் பக்தா (மால்)

பரவையமனையிற்றூதுசென்ற சிவபரமனருள் குமரேசா
வீரணதாஸனுக் கருளுபதேசா நித்தம்
வித்தைதமிகத்தாரும காத[illegible]புத்திரா (மால்)

இராகம்—உசேனி ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கும்பமுனிக்கருள் செய்த நல்மெய்யனே
அய்யனே முருகையனே பன்னிருகையனே (கும்ப)

அனுபல்லவி.

நம்பு மேனைமுக்கிரங்கி நமன் வாராமலே செம்
அன்புகைத்தென்னைக் காத்து ஆதரித்தருள் செய்வாய் (கும்ப)

சரணங்கள்.

மான்வடிவாய்வந்தமாரீசனை வென்ற
மாதவன்றன் மருகனே சரவணபவனே
தேன்மொழியாள் வள்ளியைத்தேடி வனத்திற்சென்ற
தேவாவுனை நம்பினேன் திருவருள் புரிவாய் (கும்ப)

பண்டுநான்செய்தபாவந்தீர்த்தென்னைப் பாதுகாரும்
அண்டர்பணிகுமரனே அறுமுகனே
தொண்டன்றனது துயர்தீரும் வடிவேலனே
தோகைமயிலுடனே தோணும்படியாகவே (கும்ப)

[illegible]வதி பங்கனருள் பாலசுப்பிரமணியனே
பரங்குன்றில் மேவுகந்தனே தெய்வானை காந்தனே
வீரணதாஸனுக்குவேண்டும அனுக்கிரகம்
செய்நீரா குன்றைநயில்வாழும் சிவா உனை நம்பினேன் (கும்ப)

ஆனந்தக்களிப்பு.

நடமிடும் ராஜகுமாரா உயர்ந்தபதிதரவே
வந்தெனைக் காராய் (நடமிடும்)

கடலதிரைபோலவே வேயா என் கவலையைத்
தீர்த்தருள்வாய் முருகையா (நடமிடும்)

தேவர்கள் போற்றியே என்றும் தினம் தேசிகனே
குருநாதனே என்றும் (நடமிடும்)

நாவலர்போற்றிடும் வேலா நாளும் நம்பிடுந்
தொண்டரைக்காத்திடுஞ் சீலா (நடமிடும்)

உடல்பொருளாவினைக்காரும் உமக்குற
றது சொன்னேன் உண்மையாய்ப்பாரும் (நடமிடும்)

திகைத்திடும் நெஞ்சத்தை மாற்றி எனக்
கிதமுறவே நல்லுபதேசங்காட்டி (நடமிடும்)

ஆகமப்பொருளை யுணர்த்தி எனக்கற்பு
தக்காட்சியனைத்தையுமிருத்தி (நடமிடும்)

மேகவாகன குலத்தோன் நவில்
வீரணதாஸனெனும் பேர்வகித்தோன் (நடமிடும்)

சுப்பிரமணியர் கீர்த்தனை.

இராகம்—பியாகடை ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஆனந்த பாதம் அதுமேலபிரசாதம் (ஆன

அனுபல்லவி

தானமும் தவமும் தரித்திடும் வனம் (ஆன

சரணங்கள்.

தேவர் மூவர்போற்றும் தென்மதுரைவாணி
தேவியம்பிகையருள் தெண்டாயுதபாணி (ஆன)

நாவலர்க்குரிய மன்முருகன்மேனி
நற்பதிமேவுஞ் சொற்பெரியகானி (ஆன)

பழனியங்கிரிவாழும் பன்னிருகையனும்
பாலசுப்பிரமணியதேவவடிவேலா (ஆன)

வளமைப்பதிமேவும் வையாபுரிமேலா
வடிவுசுந்தரம் போன்ற வள்ளிமணவாளா (ஆன)

மாரனைப்பெற்ற வாமனன் மருகேசா
மாமயிலேறி மகிழுங்குமரேசா (ஆன)

[illegible]ணமாகவளர் பொன்மலைவாசா
விரல[illegible]னுக்கு ஞானோபதேசா (ஆன)

இராகம்—லசங்கா ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

துயர்தீர்த்தவேணுமையா பன்னிருகைபா (துயர்)

அனுபல்லவி.

தயாபராதனே ஷண்முகவேலனே
சச்சிதானந்தனே சரவணபவனே (துயர்)

சரணங்கள்
கடவுளர்க்காகவே கடலிலங்கும் வற்றிடவே
கதிர்வேலெறிந்த கருணாகரனே
கொடுமுடிதனைபட எய்திட்ட சீலனே
குமரகுருபரனே அமரர் நாயகனே (துயர்)

பார்திப்பிறையணிந்த பரமனருள்பாலா
பக்ஷம்வைத்தென்னையாளும் பார்வதிதன் சிலா
சோதிப்பிரகாசனே சுந்தரவடிவேலா
தோகையிமேலேறும் சுப்பிரமணியனேதேவா (துயர்)

அத்திமுகன்பெற்ற அற்புதமாம்பழ
கவிச்சிங்கநாவலர் கருணைமலர்பெற்று
விர்த்திக்கும் சிடன் விரணதாஸன்
சிந்தைமகிழச்செந்தில் வாழ்முருகேகோனே (துயர்)

இராகம்—காதனாமக்கிரியை ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

குருபரநாதா வெனக்கருள் தருவாயருள்புரிவாய் வருவாய் (குரு)

சரணங்கள்.

திருவடிதாரும் கதிர்வடிவேலா திருப்பரங்
கிரிமேவுஞ்சிலா கருணாகர கருணாதய
கர்த்தனே வெகு சித்த வித்தகனாகிய (குரு)

தாமரைக்கண்ணன் தன்மருகா தயவில்லையோ
வடிவேல்முருகா தந்திரா முனிவர்க் கிந்திரா
எந்தன் துயர்தனை நீக்கும் மந்திரமாகிய (குரு)

நான்மறையோதும் நக்கீரர் சிறைமீட்டு
நன்மைதருங்குணசீலனே நாதனே அருள்போதனே
நிதம் விரணன் தமிழுக்கருளும் நீதனே (குரு)

இராகம்—ஆரபி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாழ்மனமே வீணுக்கேனிந்த பாசக்கடலில் மூழுகுகிராய் (பாழ்)

அநுபல்லவி.

நாளும் பரங்கிரி வாழ்முருகையன் நன்மை
தரும் ஞானமூர்த்தியைத் துதியாமல் (பாழ்)

சரணங்கள்.

நேமமதாய் வேதன்பாதத்தைச் சேர்க்குமோ
நிச்சயமாயுந்தன் அச்சத்தைத்தீர்க்குமோ
யேமபயமுனக்கு இல்லாமற் காக்குமோ
யேகச்செயும் ஞானச்சுழிவேலாயுதனைதுதியினி (பாழ்)

சுப்பிரமணியர் கீர்த்தனை.

மாயப்பிரபஞ்சசெருக்குபிடித்து
மடந்தையராலுந் தன்மெய்யைக்கெடுத்து
ஓயாக்கவலைக்குள்ளாளாய் துடித்து
உலவாயிடு மெழுகாகியே யழிவாயே ஐயோபினி (பாழ்)

என்றைக்கிருந்தாலும் காயமனித்தியம்
யேதுக்குனக்கிந்த காம பயித்தியம்
இன்றைக்கு வீரணன் சொல்வதே சத்தியம்
விற்புருவகற்பூர தற்பரனைப்பணியாமல் (பாழ்)

இராகம்—பியாக்து ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஷண்முகவேல்முருகனே சாமி காங்கேயனே வாவாவா (ஷண்)

அனுபல்லவி.

தன்மயமாகிய் சாமி சற்குருநாதா
தஞ்சமென்று நின்னடி அனுதினம் பணிந்தேனே (ஷண்)

சரணங்கள்.

அன்னைபிதா குருநின்னை அன்றியே யாருமில்லையே குகா
தென்னகர்மேவும் பழனிமலைவாசா
தேவர்கள் தினமுங் கொண்டாடிப்போற்றிய (ஷண்)

சாம்ப சிவனருள் பிரகாசனே சத்தியகிரிவாசனே
அன்பர்க்கிரங்கும் விஸ்வாஸ குணத்தோனே
அருணமானந்த ஞானப்பிரகாசனே (ஷண்)

அண்டமெல்லாம் ஆண்டசூரனை ஷணத்தில் வென்றவனே
தொண்டன் வீரணனுக்குபகாரனே
துன்பவினைகளை தீர்த்திடும் வேலனே (ஷண்)

இராகம்—தேசிகதோடி. ஏகதாளம்.

பல்லவி.

முருகனைப்பணி மனமே தினமே (முருக)

அனுபல்லவி.

முத்தியளிக்கும் மூவிருமுகவனை (முருக)

சரணங்கள்.

அருமறையுணர்ச்சீலன் அசுரரைவென்றகாலன்
குருமுனிக்குபதேசன் கூறியகுமரேசன் (முருக)

தேவர்க்கனுகூலன் திருப்பரையருள்பாலன்
சேவற்கொடியுடையோன் சின்மயவடிவேலன (முருக)

சரவணபவகுகன் சாம்பசிவன்மகன்
வீரணதாஸனுக்குவேண்டும் போதமருள்வோன் (முருக)

இராகம்—பூரிகல்யாணி ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஆர் வருவாருந்தன்கூடமனமே (ஆர்)

அநுபல்லவி.

சூரசம்மார சுப்பிரமணியவேலன்
சுந்தரபாதம் அல்லால் வேறையுண்டோ (ஆர்)

சரணங்கள்.

சொந்தமனைவி மக்கள் வரமாட்டார்
பந்துஜனங்கள்யாரும் வரமாட்டார்
அணியாபரணம் யாதும் வரமாட்டா
அந்தரங்கமான கந்தசாமியல்லால் (ஆர்)

பாடுபட்டுத்தேடும் பாக்கியம் வரமாட்டா
பார்முழுதாண்டாலும் பவுசுவரமாட்டா
தேடரியதேவா அதிதேவனல்லால்
தேசத்தில்வேறே தெய்வமுண்டோசொல்லாய் (ஆர்)

புவிமெய்க்ககட்டும் வீடும்வரமாட்டா
பூலோகர்போற்றும் வாழ்வும் வரமாட்டா
கவிசாற்றும் வீரணதாஸன் தினம்போற்றும்
ண்ணன் மருகன் அல்லால் வேறையுண்டோ (ஆர்)

இராகம்—முகாரி ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அரகரவேல்முருகாசாமி ஆதரி மால்மருகா (அரகர)

அநுபல்லவி.

இரைகடலெய்ததேவர்சிகாமணியே (அரகர)

சரணங்கள்.

பரங்குன்றில் வாழ்பவனே என்பணிகொண்ட சேவகனே
திரம்கொண்டுஉனைபணிந்தேன் உன் சீர்பாதந்தனையென்றேன். [ ]

சூரர்குலமழித்தசிவ சுப்பிரமணியமூர்த்தி
சூஸ்திரபாவையிது நேத்திரத்தால பாரு (அரகர)

தாரணியோர்போற்றும் தங்கமயில்வாசா
வீரணதாஸன்சொல்லும் தமிழ்க்கருளுமநேசா (அரகர)

இராகம்—நாதநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அகப்பேயே உனக்கறிவில்லையோ கெட்டநாயே (அகப்)

அநுபல்லவி.

இகபரசுகமன்றிமேவிடவினியுமுண்டோ
சொல்வதைக்கேளாய் சுகபிர்மமநாடெல்லாம் (அகப்)

சரணங்கள்.

மதனெனும்பேய்பிடித்தலையா உந்தன்
மனதையிருத்தியொருநிலையா
பதஞ்சலிஅருள்பெறவிலையா அந்த
பதிதனில் செல்லமதியுனக்கிலையா (அகப்)

[illegible]னுக்குதவா இந்தபாண்டம் நீ
என்றிருந்தாலும் வரும்பாண்டம்
சாதுக்களுடன்கூடி யிருப்பதே பிர்மாண்டம்
சாதனைசெய்வாயுனக்காயிரம் தெண்டம் (அகப)

ஆராதாரங்கடந்த முத்தியே பிரமம்
ஆனந்தமயமான சித்தி[illegible]ம்
வீரணதாஸன் சொல் புத்தியே
வேண்டிக்கொள்வாயுடன் சித்தியே (அகப்)

இராகம்—நாதகாமக்கிரியை

பல்லவி.

தேனுவாங்கலயோ முருகநாமத்தேனு வாங்கலயோ (தேனு)

அநுபல்லவி.

தேனுவிற்குது தென்பரங்குன்றினில்
காணஅரிதான கந்த நவரச (தேனு)

சரணங்கள்.

மான்மழு தரித்த[illegible]ச்சனுக்குரைத்த
மந்திரப்பிரணவ அர்த்தாக்கரச (தேனு)

என்மனசஞ்சலம் தன்னைப்போக்கும்
இன்பசுகானந்த வெள்ள[illegible]க்கும் (தேனு)

ஆதாரத்தில் புத்தி அழுத்தியே
வீரணதாஸன் தவத்தை விர்த்திக்கும் (தேனு)

ஆனந்தக்களிப்பு.

சிவவேடம் தரித்தாலுமென்ன இந்த
செந்தில்வளர் கந்தனை துதியாதபோந்தர் (சிவ)

தவமுற்றுவாழ்ந்தாலுமென்ன தங்க
தாவடங்கள் தரித்தாலுந்தானென்ன
உபதேசம் பெற்றாலுமென்ன சித்தம்
உண்மையாய் ஷண்முகனை துதியாதமூடர் (சிவ)

சன்னியாசியானாலுமென்ன தர்க்க
சாஸ்திரங்களனேகங் கற்றாலுமென்ன
பொன்னாசையற்றாலுமென்ன இந்த
பேரின்பவழிதெரியாதபேர்கள் (சிவ)

கற்பங்கள் பொசித்தாலுமென்ன உடல
காயசித்திகளனேகம் செ[illegible]லென்ன
அற்பசுகத்தினால் என்ன [illegible]
வீரணதாஸன் சொன்னமொழிதன்னைக்கேளாரும் (சிவ)

இராகம்—சுருட்டி. ஆதிதாளம்.

கண்ணி.

சிவபாலனைத்துதிமனமே நாளும்
ஜென்மசாபல்லிய மாகும் நிசமே (சிவ)

தவமுனிவர்கொண்ட முத்தி தரும்
ஷண்முகனே காயசித்தி (சிவ)

ஆறுமுக சிகாமணியே ஈச
அடியார்க்கருள் சுப்பிரமணியே (சிவ)

மரகதமயில்மேலேறு முருகனை தினம்
மதுரை வாணிபருள்ப[illegible]பெருக (சிவ)

கதிர்வேல்வடிவனைக்கருதி நாளும்
கடத்தேறும் வழிதனை தெரி[illegible] (சிவ)

சாகாவரம் பெற்ற வித்தை[illegible]
சண்டாளர்க்கு வருமோபுத்தி (சிவ)

உமைபாலனை தினம் துதித்து எப்போதும்
ஓம் நமவாவென்று பதித்து (சிவ)

வடிவான குறவள்ளிநேசன் தினம்
வாழ்பரங்கிரி மலைவாசன் (சிவ)

நாரணமருகனைகந்தன் அவன்
விராலை தமிழ்க்கருள் சொந்தன் (சிவ)

இராகம்—தோடி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கந்தாகுகனேவா வாவா எனக்கருள் செய்ய (கந்தா)

அனுபல்லவி.

[illegible]உனையன்றிமே வேறையுண்டோ தெய்வ[illegible]
ஷண்முகா உமைபாலனே வடிவேலனே கிருபையாளனே. (கந்தா)

சரணம்.

சரவணபவா வென்றொருதரம் சொன்னாலே
சகலவினைகள் மாறுமே சுவாமி
வள்ளிமணவாளா நான் ஏழைக்கூவும் சத்தம் கேழ்க்கலையோ
கண்பார்க்கிலேயே ஆறுமுகவா இப்போது (கந்தா)

ப[illegible]ன் விரணதாஸன் கவலைதனைத்தருள
பச்சைமயில் மீதினில் பாங்காய் நடனம் செய்து
தேவரும் அறிவொணு தெரிசனம் தனைத்தந்து
காருமே அருள் தாருமே துயர்தீருமே முருகய்யனே (கந்தா)

இராகம்—தோடி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஓம் சரவண பவகுருபரசிங்கார முருகா சாமி (ஓம்)

அனுபல்லவி,

ஐயனே [illegible]மரேசனே சாமி [illegible]னுதினம்
போற்[illegible] அடியார்கட்கு [illegible]யனே
வெகு ஒ[illegible]ாத்துடவே[illegible]தாகை மயிலேறி
தினமரு[illegible] [illegible]வா[illegible] (ஓம்)

சரணங்கள்.

பக்தாக்கருள் செய்யும் பார்வதிபாலனே
பாரிலுள்ளோர் வினைதீர்த்திடும் வேலனே
அழகிய வெற்றிசேவர்கொடியோனே
ஆண்டவனே அறுமுகவா ஆனந்த அரிமருகா (ஓம்)

தினைப்புனம் காத்த வள்ளியம்பாளுக்கு
தெரிசனமகொ[illegible]து திருமணம்செய்தோனே
வீரணன்போற்று[illegible]யம்பிரகாசனே
சோதியே ஆதியே சுத்தஷாட்குண்யனே (ஓம்)

இராகம்—நாதநாமக்கிரியை,

ஆனந்தக் களிப்பு.

திருவண்ணாமலையைக் கண்டேனே யெந்தன்
தீவினையெல்லாம் [illegible]த்துக்கொண்டேனே (திரு)

மருவியவசனோர்கள் [illegible]றும் யெ[illegible]கள்
மாதவனே வெங்கிடாசலபு[illegible] (திரு)

கோவர்த்தனகிரியைக் குடையா[illegible] யேந்தும்
கோபலன்மேவும் காவனம் தன்னில் (திரு)

மனுவுண்டுபிதங்கள்பாட நாளும்
மறையோர்கள் பூமாரி பொழிகின்ற சொர்ன (திரு)

அண்டர்பணிந்திடும் மஸ்லிய இம்ம
[illegible]ரந்து அவதாரம் செய்துலகோர்போற்றும் (திரு)

தொண்டும்செய்யும் அடியாரைக்காக்கும்
இந்தநெதால்லுலகில் ஆண்டவனே துளபமணிமார்பன் (திரு)

சேஷசயனநதபதிமூர்த்தி[illegible]ந்தன்
செயலிகானதிவேனேசோதிப்பதேனே (திரு)

வாசமுடன் வீரணதாஸ[illegible]ந்தன்
வறுமைகளைச்செப்பினேன[illegible]ர ராஜபதியே (திரு)

பிருந்தாவனம் இராகம் [illegible]குலகாமபோ[illegible] ஏகதாளம்.

கண்[illegible]

நாதன் சிவகிரி வேலன் இருக்கும்
மெய்ஞ்ஞானவனமே சிக்கந்தாவனமே (நாதன்)

நற்பதிதன்னில் சேர்க்கும் அற்பசுகத்தை நீக்கும்
கற்பகவனமே சிக்கந்தாவனமே (நாதன்)

தேவஞானிகளெல்லாம் ஓதித்தவங்கள்செய்யும்
வில்வ வனமே சிக்கந்தாவனமே (நாதன்)

பாலரன் வேடறனைமாபாவிதிடுக்கிட
பெய்யும் வனமே சிக்கந்தாவனமே (நாதன்)

வேடச்சிக்காக அன்று வேங்கைமரமாக
நின்ற வனமே சிக்கந்தாவனமே (நாதன்)

பலபெருகும் வசிக்கும் மாதவம் புரிகின்ற
பலா[illegible]மே சிக்கந்தாவனமே (நாதன்)

சேவற்கொடியோனுடையோன் நாவலர்க்கருள் தரு[illegible]
திருவாலனமே சிக்கந்தாவனமே (நாதன்)

வீரணதாஸனுக்கு நாளும் அருள் புரியு[illegible]
விற்பன்னவனமே சிக்கந்தாவனமே (நாதன்)

என்னுள் கண்ணி.

விண்ஜென்மம் எடுத்து உலகோர்பழிக்க
விருதாநாள் கழித்தேன்
விண்ணவர் போற்றும் தென்னகர்க்கரசே நின்
பொன்னடி தருவதென்னாளோ (விண்)

அறுவதநாலே அரிவையர்மோகத்தில்
அழுந்தியே நாள்கழித்தேன்
வானவர்போற்றும் வடிவேல் முருகா
வள்ளிதனையாளவதென்னாளோ (விண்)

புண்ணியபாவம் இன்னதென்றறியாமல்
புவிதனில் நாள்கழித்தேனே
தன்னுயிர்போல் மன்னுயிர்க்கிரங்கி
தன்மையடைவதென்றுனோ (வின்)

இருவினைப்பயனால் எடுத்த[illegible]தேகம்
மெய்யென்றே நாள் கழித்தேனே
வருமனிதப்பிற வரமது புரிய
வருவது மென்றுனோ (வின்)

நாசிநுனியகத்தில் நாட்டம் வையாமல்
நமனுக்கேநான்கழித்தேனே
வாசியடக்கியோக மார்க்கமறிந்து
[illegible]வரமடைவ[illegible]றுனோ (வின்)

ஆதாரங்கடந்து மேலாம்பதத்தில்யான்
செல்லாமல் நாள்கழித்தேனே
காரணமென்னும் அ[illegible]ிருக்கவொரு
தந்திரம்சொல்வ தென்றுனோ (வின்)

மாயப்பிரபஞ்ச மயக்கத்தில் ஆழ்ந்து
மயங்கியே நாள்கழித்தேனே
அபிராமத்தப்பனை மடைந்தா வந்தென்னை
யாளவதென்றுனோ (வின்)

பலபல வேதசாஸ்திரமோதி
பயனறியாமல் நாள்கழித்தேனே
பாலாபழனிவேலை [illegible]
தருவ தென்றுனோ (வின்)

சோற்றுக்கருத்தினை சதமென நம்பி
தூங்கியே நாள் கழித்தேனே
சாத்துப்போகாமல் தினமும்
பாதுகாப்பதுமென்றுனோ (வின்)

தன்னையறியச்செய்யும் தலைதனைநாடாது
மயங்கியே நாள் கழித்தேனே
தன்னையறிந்து தலைவனைக்கண்டு
[illegible]மடைவதென்றுனோ (வின்)

சுப்பிரமணியர் கீர்த்தனை.

அ

மெய்யறிவிளக்கையேற்றறியாமல்
வீணுக்கே நான்கழித்தேனே
நீயென்றும் நானென்றும் பேதமில்லாமல்
இருப்பது வென்றுமோ (வீண்)

நேசமதாய் நின் திருவடி நிதம்
நினையாமல் நான்கழித்தேனே
வாசமுடனே விபணதாஸனுக்கு
அனுக்கிரம் செய்வதென்றைக்கோ (வீண்)

இராகம்—சுருட்டி ஏகதாளம்.

மங்களம்.

தேவர் முனிவர்க்கும் தென்மதுரைச்சொக்கருக்கும்
தேவிமீனாக்ஷிக்கும் சேவல்கொடியோர்க்கும் (மங்களம்)

யானைமுகவர்க்கும் அசுரகுலகாலருக்கும்
தாமரைக்கண்ணர்க்கும் தயையுள்ளவிட்டவர்க்கும் (மங்களம்)

வள்ளிதெய்வயானைக்கும் வடிலேசரஸ்வதிக்கும்
தோகைமயிலேறிய குமரகுருபரர்க்கும் (மங்களம்)

...னபுடைசூழ்ந்தோர்க்கும் அகிலத்தையாள்வோர்க்கும்
அப்பன்வீரனுக்கு அருள்செய்யும்வேலவர்க்கும் (மங்களம்)

வள்ளிநாயகன் றுணை

முற்றுப்பெற்றது.